

TARTU LINNAVALITSUS
LINNAPLANEERIMISE JA MAAKORRALDUSE OSAKOND
TARTU LINNA ÜLDPLANEERING 2040+
KOOSOLEKU PROTOKOLL

LPMKO nõupidamiste ruum

16.09.2019 nr 5

Koosolek algas kell 14:00, lõppes kell 16:30

Koosolekut juhatas: Tiiu Tuuga

Protokollis: Tiiu Tuuga

Koosolekust võttis osa: Keskkonnaametist Kaili Viilma, Mariliis Paal, Ivo Ojamäe ja Märt Öövel, Alkranel OÜst Elar Põldvere ja Tanel Esperk, Artes Terrae OÜst Heiki Kalberg, Tartu LVst Kristina Abrams, Reno Laidre, Indrek Ranniku, Teivi Siimon

Emajõe kalda ehituskeeluvöönd ja kõrgveepiiri märkimine. Üleujutusriskid ja ehitustegevuse suunamine jõe kaldaaladel.

Elar Põldvere Alkranel OÜst tõstis esimese teemana üles ÜPga veekogu kalda ehituskeeluvööndi (edaspidi EKV) suurendamise teema. Planeerimisseadus (PlanS) § 75 lg 1 p 12 järgi on ÜP ülesanne ranna ja kalda EKV suurendamine ja vähendamine. Arutlusel jõuti tõdemuseni, et laiendatud EKVd ja nn riiklikus EKVd kehtivad ühesugused reeglid. Juhul kui omavalitsus soovib Emajõe lammialal ehitamist piirata, kuid saada piiranguga alale riikliku EKVga võrreldes rohkem erandeid (nt avalikes huvides hoonete-rajatiste ehitamiseks) või otsustamisvõimalusi, siis tuleks see piirang seada mitte riikliku EKV suurendamisena (LKS § 40 lg 2 alusel), vaid mingi muu ÜPga määratava kitsendusena. Seega on ehitamise piiramiseks Emajõe kaldaalal ka muid võimalusi, kui on EKV suurendamine.

ÜPga suurendatud EKV vähendamine nn riikliku EKV jooneni on KOVi kaalutusotsus (ÜPd muutev dp, ÜP ülevaatamine vms), milleks Keskkonnaametist luba küsima ei pea.

Seejärel tegi Elar lühikese kokkuvõtte 2018. aastal koostatud [tööst](#) „Kliimamuutustega kaasneva üleujutusohu prognoosimine Emajõe vesikonnas ning leevendavate meetmete määramine Tartu linna üleujutusriskiga aladel“ (edaspidi *töö* või *üleujutuse riskialade töö*). Tööd tehti koostöös Keskkonnaametiga ja Eesti Maaülikooliga. Töös on esitatud ilmastiku võimalike muutuste seosed Emajõe veerežiimiga ja tulemusena on valminud erineva tõenäosusega esinevaid üleujutusriske (riskialasid) kajastav kaart. Esitatud on leevendavate meetmete loetelu, sh üleujutusriskiga uushoonestusalade ja juba hoonestatud alade ning rajatiste ehitamise (sh sademeveektorustike) minimaalsed kõrgusmärgid ruumimudeliga prognoositud võimalikel üleujutusosaladel.

Uue hoone ehitusliku nulljoone kinnistamine ühele kindlale absoluutkõrgusele Emajõe üleujutusriskide vältimiseks pole nn Suur-Tartu piirides mõeldav, sest arvestades Emajõe langust, lõikab Tartu kesklinna jaoks sobiv absoluutkõrgus ülesvoolu Emajõe veetasest ja allavoolu tekiks ebamõistlik ja kallis nõ varu. Seda väärtust on korrigeeritud Emajõe languga (töös ptk 3.4). Arvestades jõelangutegurit on absoluutkõrguste erinevus vahemikus Kärevere sild kuni Tartu linna lõunapoolne ots 1,2 meetrit. Ehk näiteks 1% tõenäosuse kõrgusjoone (töös nn punane joon) näit on Kärevere silla juures 34,7 m ja Ihastes või Tartu vangla piirkonnas 33,5 m. Tartu linna ÜP-ga (2017) on antud soovitus määrata eluhoonete projekteerimisel arvestatavaks kõrgveepiiriks üleujutusosalal 34 m kogu linna asustusüksuse piires.

Üleujutuse riskialade töös ei ole esitatud ega püütud leida seoseid riikliku EKVga, mille määramisel tuleb lisaks Eesti põhikaardile kantud veekogu veepiirist (mis muutub koos põhikaardiga) lähtuda ka mullastikukaardi andmetest (LKS § 35 lg 3 kohaselt on Emajõe kui suurte üleujutusosaladega siseveekogu kõrgveepiiriks alaliselt liigniiskete alluviaalsete soomuldade leviala piir veekogu veepiirist arvates) ja kinnistute kõlvikulise koosseisuga (LKS § 38 lg 2 kohaselt ulatub veekogu kaldal metsamaal metsaseaduse § 3 lõike 2 tähenduses ehituskeeluvöönd kalda piiranguvööndi piirini).

Töö koostaja kirjeldas, et kohati on üleujutuse riskialade kaart mullastikukaardiga korrelatsioonis, kohati erineb tugevalt. Heaks näiteks on mullakaart Tähtvere külas, kus M ja AM mullastikutüüpide katkestus või üleminek on nähtavalt ebausaldusväärne.

Elari ettepanek asuda üle vaatama ja uuendama Emajõe lammiala mullastikukaarte ei leidnud toetust, kuna ministriumite tasemel on juba pikalt, vähemalt 5 aastat idanenud mõte siduda riiklik EKV mullastikukaardist lahti. Objektiivsem ja kohasem on arvestada pikaajaliste üleujutusandmetega ja LIDAR-möödistamise uusima teabega maapinna kõrguse kohta. Vastavad ettepanekud on Keskkonnaameti poolt ka esitatud, kuid soovitud õigusaktide muudatusi ÜP-de koostamise perioodil eeldatavalt ei tule.

Linna tellitud töö väljundiks on üleujutuspiirkondade prognooskaardid, millele kantud erivärvilised samakõrgusjooned kajastavad (uus)ehitiste rajamiskõrgusi arvestades üleujutuste esinemistõenäosusi (1% - 25% tõenäosuse tsoonid). Töös on leitud (vt joonised 3.23 ja 3.24), et Emajõe lammiala üleujutuse riskidevabaks kõrguseks (nn kohaliku omavalitsuse kõrgveepiiriks) on ÜPs õige märkida (uus)hoonestuse põrandapinna 1% kõrgusjoonele vastav kõrgus, millele liidetakse 80 cm (50 cm on maapinna tõstmiseks + 30 cm on hoone sokliosia kõrgus). Töö tegija tunnistab, et 1% + 80 cm on antud varuga, majanduslikel kaalutlustel piisaks 1% kõrgusjoonest. Töö teostaja ettepanekul tuleks jõelammile ehitamise suunamisel käsitleda varemplaneeritud tiheasustusega alasid ja hajaasustusega nõ ehitamisest puutumata alasid erinevalt.

Küsimus EKV kui riiklikult sätestatud piirangu kättesaadavuse kohta. Riiklikest andmebaasidest EKV piiri ei leia. Kuna põhikaarti (sh kõlvikute piire, tavalist veepiiri) uuendatakse ja muudetakse, siis riiklik EKV muutub koos põhikaardiga.

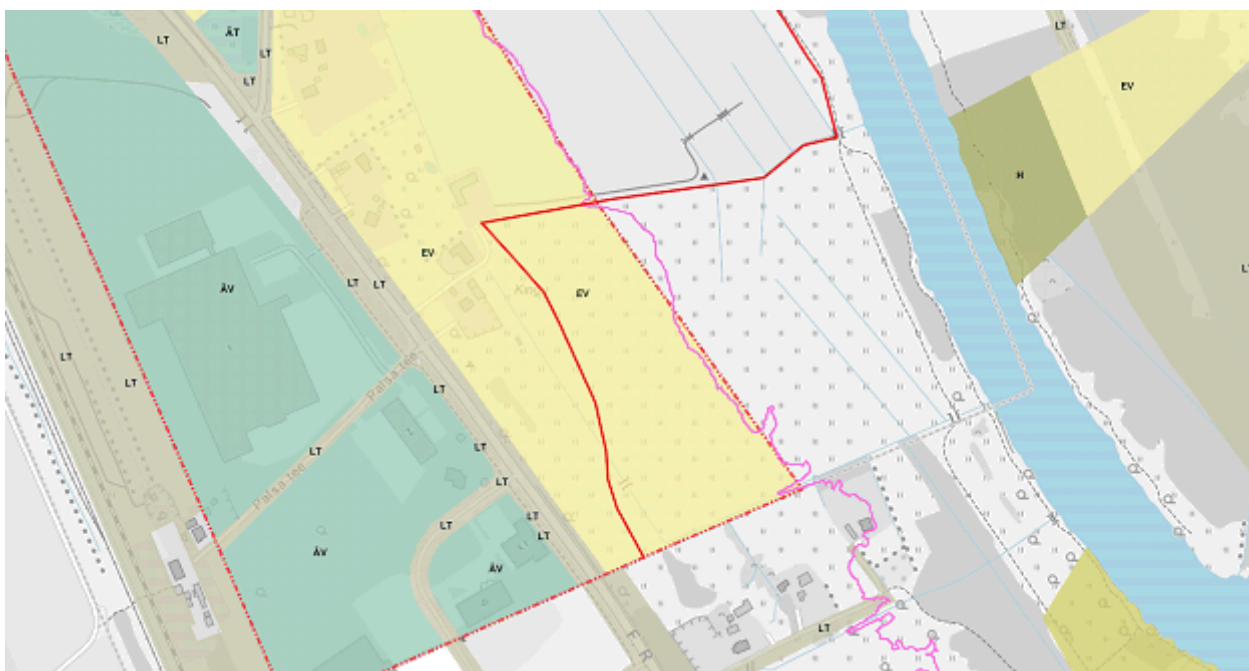
ÜP ülesandeks (PlanS § 75 lg 1 p 9) on korduva üleujutusega ala piiri määramine mererannal ja kõrgveepiiri märkimine suurte üleujutusosaladega siseveekogul. Keskkonnaameti esindajate ettepanek oli ÜPs Emajõe kaldaala maakasutus- ja ehitustingimuste määramisel mitte lähtuda ajas muutuvast riiklikust kalda EKVst, vaid võtta määramisel aluseks monitooritud Emajõe tasemed ja üleujutuskaardid, kuna lammimullastiku levila ei kajasta harvasid üleujutusi.

Arutleti pikemalt ja peeti õigeks, et ÜPga märgitakse Emajõe kõrgveepiiriks üleujutuste riskialade tööst tulenev kõrgusjoon. Seega, ÜPs ei tugineda Emajõe lammialale uute tiheasustusalade ja eluhoonete ehitusõiguse määramisel mitte EKVst (LKS kohasest põhikaardi tavalisest veepiirist, kõlvikuandmetest ja mullastikukaardist), vaid töös esitatud kõrgveepiirist. Õigusaktidest tulenev EKV piir märgitakse ÜPs x kuupäeva seisuga.

Kalda neis piirkondades, kus kõrgveepiir paikneb EKVga võrreldes jõe lähemal, on kohane taotleda ÜPga EKV vähendamist. Vastupidisel juhul, kui kõrgveepiir ulatub riikliku EKVga võrreldes kaugemale kaldasse, tuleks ÜP koostajal kaaluda, kas ÜPga laiendada EKVD kõrgveepiirini või määrata EKV ja kõrgveepiiri vahelisele jõelammile osale riikliku EKVga võrreldes leebemad maakasutuse ja ehitamise tingimused (nt õigus ehitada avalikes huvides hooneid ja rajatisi). Juhul kui EKVD laiendatakse kõrgveepiirini, kohalduvad sellel LKS piirangud täies ranguses.

Arutleti pikemalt ja jõuti tõdemuseni, et 1% tõenäosusega piir tuleb ÜPs märkida kõrgveepiiriks (töös punane joon), kõrgveepiirist kõrgemale jääval maa-alal on lubatud pinnast tõsta (50 cm või 50+30 cm), aga kohustuslikuks abs kõrguseks seda ei määrata.

Elari ettepanekul tehti kiire kaardianalüüs ja leiti, et valdavalt paikneb 1% kõrgveepiir riiklikust EKV-st maismaa pool. On üksikuid piirkondi, kus ÜPga märgitav kõrgveepiir paikneb riiklikust EKV-st madalamal. Sellistel juhtudel taotletakse ÜP alusel riikliku EKV vähendamist kuni 1% kõrgveepiirini.

Küsimus, kas ÜP-ga märgitavat 1% kõrgveepiiri peaks käsitlema nagu LKS mullastikuandmetele toetuvat kõrgveepiiri ja sellele tuleks täiendavalt juurde liita looduskaitseadusest tulenev 50 m laiune vöönd? Ühiselt leiti, et

puudub vajadus suurendada maa-ala veel 50 m maismaa suunas, 1% tõenäosusega kõrgusjoone määramisel on olemas piisav puhver või üleujutusvaru.

Keskonnaameti esindajad: KeMi suundumused seoses suurte üleujutusosaladega veekogude EKV mullastikuandmetest lahtisidumisega – riik lähtub muudatuste tegemisel ilmselt uuematest üleujutuskaartidest. Kas kõrgveepiirile plaanitakse EKV laius juurde liita või mitte, sõltub (ilmselt) millise üleujutuse tõenäosuse %ga on määratav kõrgveepiir.

Lepiti kokku, et vaadatakse üle nõ anomaaliad ehk kohad, kus riiklik EKV ulatub sügavamalt kaldasse kui 1% kõrgveepiir ja kus oleks kohane taotleda ÜPga EKV vähendamist. Samuti lepiti kokku, et kõrgveepiiri märkimise ja EKV suurendamise-vähendamise teavet (andmekogusid, shp failidena) esitatakse arvamuse saamiseks ÜP koostamisel jooksvalt, enne ÜP eelnõu esitamist kooskõlastamiseks.

Keskonnaameti esindajad selgitasid EKV vähendamise menetluslikku poolt: varasema ÜPga vähendamise heakskiidu saanud EKV vähendamised ei kandu uude ÜPssse üle nõ automaatselt. EKV vähendamist tuleb uue ÜP koostamisel taotleda Keskonnaametilt uuesti, v.a. juhtudel või aladel, kui EKV vähendamise luba on antud detailplaneeringuga (DP) ja ÜPga ei taotleta DP kehtetuks tunnistamist. EKV vähendamise taotlemisel soovitasid ameti esindajad eristada varasemad ÜP-ga EKV vähendamise taotlused (sh ruumiandmed) võimalikest esmakordsetest vähendamise taotlustest. Sest esimeste puhul on sisuline kaalutusotsus varem tehtud, teiste puhul mitte. Vormistuse osas toetab Keskonnaamet EKV vähendamiste taotluste graafilise osa esitamist vektorkujul (shp), mahukate pdf kaartide järele vajadus puudub. Kindlasti tuleb esitada taotluse seletuskiri, mille koosseisus võib olla illustreerivad joonised.

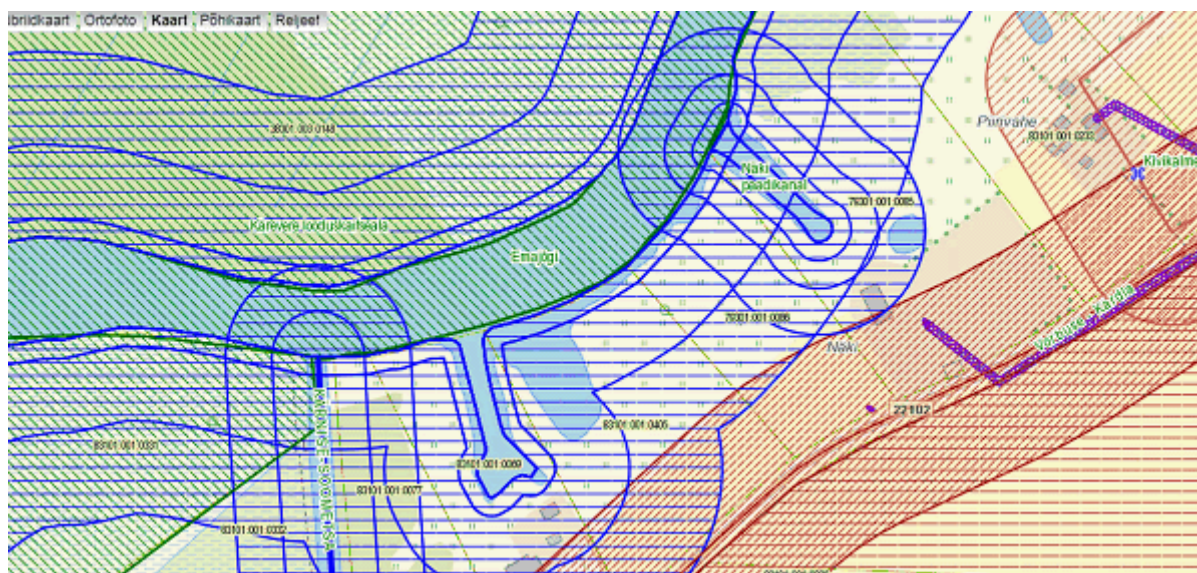
Arutleti, kuidas käsitleda 1% kõrgveepiiri alasse jäävaid detailplaneeritud osaliselt hoonestatud või ka veel hoonestamata alasid, nt Vorbusel Jõerahu piirkonnas. Leiti, et ehitustingimuste andmisel saab (KOV-i kaalutusotsus) osaliselt lähtuda DPga antud ehitusõigusest, kuid hoonete põranda nulltaseme määramisel tuleks edaspidi arvestada 1% kõrgveepiiriga.

ÜPga määratakse tiheasustusalade laienemisalad veekogu kalda piiranguvööndis. Näiteks on Vorbuse Jõerahu piirkond 2006. aastal kehtestatud Tähtvere valla üldplaneeringuga määratud Vorbuse tiheasustusalade laienemisalaks Emajõe piiranguvööndis. Maa-alal kehtivad ÜPga kooskõlas DPd, millest osa on ellu viidud, osa veel mitte. ÜPs saab Vorbuse küla Jõerahu piirkonda käsitleda olemasoleva tiheasustusalana LKS mõistes

Emajõgi ja paadikanalid.

Kanalite menetlemist on üle võtnud Maa-amet (enne tegeles Keskonnaministeerium), kes sisusse (kanalite rajamise õiguslikud alused) süvenemata hakkab kanaleid jõe koosseisust välja arvama. Kuna kanalil kui rajatisel puuduvad veekogule omased kaldakaitse piirangud (veekaitse-, ehituskeelu- ja piiranguvöönd), siis ei pea Keskonnaamet õigeks kanalite staatuse lausulist muutmist. Maa-ametil ei olevat õigust küsida kanalite dokumente, mis nende rajamise õigust kinnitaks. Täna ei ole teada, kuidas peaksid saama kanalitest seaduslikud ehitised, mis kantakse riiklikku ehtisregistrisse EHR-i. Ka ei ole kindlalt teada (Märt Oõvel: eeldatavalt saab selleks 2020. a. sügis), millal Maa-amet oma kannetega valmis saab, st milliseks kujuneb registreeritud nn tavaline veepiir põhikaardil, millest arvestatakse LKS kohaseid kaldakaitse piiranguid, sh EKVD. Kaardimaterjali valmimise asjus tuleb teha päringuid Maa-ametilt, küsida põhikaardi andmeid, millele ÜP koostamisel toetuda. Kanaleid ja Emajõe peaksid saama Maa-ameti kaardil eristada neile kohanduvatest piirangutest lähtudes. Seaduslikel kanalitel vööndid puuduvad või on praegu põhikaardil määratud kitsamana kui Emajõe EKV (vt järgnevat joonist), ebaseaduslikud peaksid olema Emajõe osa ehk neile laienduvad kõik jõe kaldakaitse piirangud.

Maa-ameti kitsenduste kaardilt leiab praegu vastuolulist infot.

Maa-amet ja Keskkonnaamet on ühistel kokkusaamistel leidnud, et kohalikel omavalitsustel peaks kanalite osas olema parem ülevaade ja suunav roll. Ebaseaduslikud kanalid, mille suhtes on KOVil avalik huvi, tuleks ÜPga seadustada. KeA soovitus on mitte seadustada ühe kinnistuomaniku erahuvides kanaleid, mis ei leia laiemat, avalikku kasutust. Praktikaks mitte lasta selliseid kanaleid korrastada, vaid toetada kaldaala looduslikku taastumist, kanaliosa kinnikasvamist.

Keskkonnaameti esindaja (Kaili) hinnangul jagunevad kanalid peamiselt nelja gruppi:

- enne ranna ja kalda kaitse seaduse jõustumist rajatud kanalid (enne 1995 aprilli ehitusaja tõestamise korral seaduslikud, nt [Näki paadikanal](#) Kardla külas),
- detailplaneeringutega rajatud kanalid (kanal loeti LKS § 38 lg 5 lähtuvalt veeliiklusrajatiseks, seaduslikkus lõppes KeMi 11.12.2013 kirjaga nr 1-9/13/8022-2)
- kanalid, mille rajamiseks on pärast 11.12.2013 koostatud detailplaneering ja on taotletud/saadud nõusolek kalda EKV vähendamiseks.
- kanalid, mille rajamiseks ei ole koostatud detailplaneeringut ega taotletud kalda EKV vähendamist.

Kui ebaseaduslik kanal on rajatud täielikult või osaliselt riigimaale, siis on maaomanikul õigus keelata selle kasutamist, hooldamist ja on õigus ette näha selle likvideerimist.

LKS § 38 lg 5 annab võimaluse seadustada kanaleid (varasemalt kui veeliiklusrajatise, täna kui tehnorajatise) nii detailplaneeringuga kui ka üldplaneeringuga. 2006. aastal kehtestatud Tähtvere valla üldplaneeringus on vähemalt ühel juhul näidatud planeeritava paadikanali asukoht ja kirjeldatud ka ÜP seletuskirjas. Seega tuleks eelnevasse loetellu lisada veel

- paadikanalid, mille ehitustingimused on määratud kas enne või pärast 11.12.2013 kehtestatud ÜPga.

Veel üks tüüp kanaleid on

- maaparandussüsteemi ehitamise või rekonstrueerimise loa alusel ehitatud paadikanalid.

Kõik eritüüpi kanalid tuleb aja jooksul (ÜPga?) üle vaadata ja teha otsused – kas seadustada või lasta kinni kasvada.

Emajõe kallasrada. Konflikt tekib, kui kallasrada on olnud varasemalt kasutuses ja äkitselt, nt kas kanali ehitamise või varasemalt üle kraavi viinud purde kaotamise tõttu, raja kasutusvõimalus kaob. Kohalikul omavalitsusel tuleb sellistel puhkudel selgitada välja, milline on kallasraja kasutusvajadus, läbitavus ja kui suur on avalik huvi. Piki Emajõe kallast nt ei saa liikuda olukorras, kus sinna suubub looduslikke veekogusid. Millistel puhkudel saab nõuda sildade ehitamist üle kraavi? Kalda omanik või valdaja võib kallasrada tõkestada kohaliku omavalitsuse üksuse või Põllumajandusameti kirjalikul nõusolekul ja põhjendatud vajaduse korral, nagu seda on loomade karjatamine või maa kuivendamine, kuid ta peab tagama tõkkest üle- või läbipääsu kallasrada mööda liikumiseks. (KeÜS § 38 lg 5). Kanali puhul ei ole sild kohustus, kui võimalik on liikuda ka ümber kanali. Kui kallasrajal on tõke või takistus ja kallasraja kasutamiseks antud lõigus on avaliku huvi, siis tuleb KOVil takistusest läbi-, mööda- või ülepääsu kinnistuomanikult nõuda. Kallasrada peab olema läbitav ka loomadele, kahepaiksetele jm elustikule.

Konflikt on ka maaparandustööde käigus rajatud eesvooludega, mis võtavad sageli paadikanali mõõtmeid. Kurb sedastus, et ametkondade vahel puudub süsteemne koostöö, mis tagaks õigusselguse riigis.

Kuidas KOV peaks kanaleid käsitlema? Määratleda, kas või millistel õiguslikel alustel on need rajatud. Eesmärk on analüüsida, selgitada välja, kus paikneb kalda EKV. Kui Maa-amet arvab kõik kanalid jõe koosseisust välja, siis ei ole kanalite seaduslikkuse selgitamisel mõtet. Samas kui omavalitsus soovib mõne, siiani ebaseadusliku kanali seadustada, saab seda teha ÜPga. ÜPga tuleks näidata ka avaliku veekoguga püsivalt ühendatud ehitised, sadamarajatised, slipid, ka paadisillad. Samuti kaldal, EKV-s paiknevad tehnorajatised, sillad-purded, avalikult kasutatavad teed, juurdepääsud kallasrajale jm.

Arutati, kui palju võiks uusi avalikult kasutatavaid, slippe või veeskamiskohti planeerida. Hetkel on neid linna piires liiga vähe, kindlasti oleks juurde vaja. Parim lahendus kavandada hea juurdepääsetavusega jõeäärsetele munitsipaalmaadele.

Soovitus kanda ÜP joonisele vähem seaduslikke kitsendusi, pigem muudatusi. Seonduvalt põhikaardiga muutumisega võib ajas muutuda nii ÜPsse kantud EKV kui kallasraja asukoht. Kallasrada kajastada vaid siis, kui see on seadusega määratud erinev, erandlikus asukohas.

Emajõe kaldaala metsamaad

Maa sihtotstarbe/juhtotstarbe muutmine väljaspool kaitsealuseid loodusobjekte ei vaja Keskkonnaameti kooskõlastust, ka mitte EKV-s. Kinnikasvanud ja võsastunud kunagiste rohumaade taastamine ei ole keelatud. Linn on planeerinud hajaasustatud piirkondadesse kolme juhtotstarbega maad – säilitatavad põllumaa ja metsamaa ning hajaasustuse põhimõttel hoonestatav maa, kus võib kasvatada ka metsa ja harida põldu. Keskkonnaamet nendib, et riigil ei ole maa sihtotstarbe või ÜPs juhtotstarbe määramisel võimalik väljaspool kaitsealuseid loodusobjekte kaasa rääkida, see on KOVi pädevuses. Kui jõeäärses metsas ei ole kaitseala, hoiuala, püsielupaika või kaitsealuse üksikobjekti piiranguvööndit, siis amet ei sekku. Riik ei saa veekogu kallastel metsa raadamisest keelata, aga KeA tungivalt ei soovi seda teha. Veekaitsevööndis ja ka AM muldadel (mille osas muutuvad veekogu kaldaga seotud kitsendused, sh veekaitsevöönd) peaks puuderaie loa andma KeA. Praktikaks see AM muldadel nii ei ole, puudub

vastav informatsioon. Veekaitsevööndis lubab KeA reeglina küll võsa maha võtta, aga säilitada tuleb suuremad puud, mis veekogu kallast kinni hoiavad. Kui veekaitsevööndis puid ei ole, tuleks säilitada puhvrina põõsaste gruppe. Avada võib vaatekoridore, kuid mitte lausaliselt. Sõnum linnale, maaomanikele, ÜP ja KSH koostajatele.

Emajõe kaldad ja maaparandus

Põllu- ja metsamajanduskraavid, ka maanteede kraavidest veekogudesse suunduv vesi on toitainete ja saasterikas, tugev reostusallikas. Põllumajandusamet on väljendanud seisukohta mitte rajada uusi kuivendusvõrke, vaid piirduda olemasolevate rekonstrueerimise ja nõuetekohase hooldusega. Jõeäärseid liigniiskeid luhtasid ja võsa tuleks võimalikult säilitada. Kuivendamist väljaspool kaitsealasid otseselt keelata ei saa (kui sel pole mõju Natura 2000 aladele). Kuivendamine lammipuistu koosseisu ega boniteeti ei paranda, turvas vajub kokku ja metsa väärtus vähemalt esimeses põlvkonnas ei suurene. Samas leostuvad lagunevast ja kokku vajuvast turbast toitained veekogusse ja suureneb eutrofeerumine.

Jõe lammialale ehitamine. lammiala pinnase tõstmine

KeA sõnum on, et jõelamme tuleb kindlasti säilitada looduslikena. Euroopa silub tehtud vigu ja taastab veekogude kaldaalade muudetud profiile endisteks tagasi. Lammi on vaja, et üleujutusi puhverdada. Tartu piirkonnas on Emajõe lammiala täidetud niigi liiga palju, uusi täitmisi ei tohiks teha. Linn kinnitas, et on ÜP eskiislahendusega võtnud suuna hoida jõe lammiala looduslikuna, seda mitte täita ja lubada hoonete ehitamist kõrgveepiirist alates looduslikul tõstmata kõrgusega nõlval.

Jõeäärseid kaitsealad. Kaitsealad kui juhtotstarve või seaduslik piirang

Metoodiline küsimus. Kas kaitsealune maa (looduskaitseala, Natura loodusala vmt) on maakasutuse piirang või maa kasutamise juhtotstarve? Kas see võiks olla nt metsamaa, millel on kaitseala piirang või läheneda hoopis teisiti? Tartu linna kehtivas ÜPs on Ropka-Ihaste LKA määratud rohealaks. Hajaasustusega alale see ei sobi. KeA esindajad lubasid, et teema arutatakse ametis läbi ja antakse tagasisidet. Näitena toodi, et ÜPs ei saa kogu Vooremaad katta kaitsealuse maa juhtotstarbega.

On õige, et amet kujundab kaitsealuste maade juhtotstarvete osas välja seisukohad ja teeb ettepanekud rakendada seda ÜPdes ühesuguselt kõikjal Eestis. Amet palus ka linnalt ettepanekuid võimalike juhtotstarbe liikide määramiseks kaitsealustel maadel.

/ allkirjastatud digitaalselt /

Tiiu Tuuga
Koosoleku juhataja

/ allkirjastatud digitaalselt /

Tiiu Tuuga
Protokollija